

Radikal

Sizce Öcalan ne istiyor?

Abdullah Öcalan, 14 yıldır İmralı'daki özel cezaevinde kalıyor

MURAT YETKİN

Politika / 16/02/2013

30 yıldır hedefe ulaşamasa da kitle tabanı bulmuş bir örgütün başı olarak 14 yıldır, 11 metrekareye hapsedilmiş 64 yaşındaki bir adam öncelikle ne ister?

Psikolojik harekât işte böyle bir şeydir. Yasadışı PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yakalanışının 14'üncü yıldönümünde gazete ve televizyonlarda Öcalan'ın İmralı ada-cezaevinde geçirdiği günlerin dökümünü okuduk, izledik.

Son on dört yılını 11 küsur metrekarede geçiren 64 yaşındaki Öcalan'ın bu sürede 2 bin 300 kitap ve dergi okuduğunu, cezaevi kantininden ayda ortalama 300 liralık harcama yaptığını, yemek seçmediğini ve mesela Stalin bıyığı bırakmış olduğunu öğrendik.

Dün, Diyarbakır ve çoğu Doğu ve Güneydoğu'daki il ve ilçelerde BDP örgütlerinin de katılımıyla Öcalan'ın yakalanmasını 'komplo' olarak protesto eden gösteriler yapılırken gazetelerin ve televizyonların çoğunda doğal olarak ilgi çeken bu haberler vardı.

On dört yıl önce dün Öcalan'ın yakalanışı, tıpkı Öcalan'ın yıllarca Suriye ve diğer bölgelerde barınabilmesi gibi gerçek anlamda bir uluslararası işbirliğiyle olmuştu. İsteyen tıpkı Öcalan'ın varlığını sürdürebilmesinde olduğu gibi tezgâh ya da komplo da diyebilir bu işbirliğine.

Başında Bill Clinton'ın bulunduğu ABD yönetimi, istihbarat örgütü CIA aracılığıyla MİT'e bir haber göndermişti. O zamanki MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun bunu vakit geçirmeden merhum Başbakan Bülent Ecevit'e, o da Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e iletti. Gün boyunca hepsiyle tek tek perşembe görüşmelerini yapmış olan Demirel, gece yarısına doğru Çankaya Köşkü'nde Ecevit ve Atasagun'un yanı sıra Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nu da çağırarak ABD'nin "Öcalan'ı size verelim" önerisini görüştüler.

Daha sonra çok kişinin hava atmaya kalkmasına karşın o aşamada bunu bilen işte bu dört kişiydi; toplantı sonrası bir de yapılacak iş dolayısıyla MİT Müsteşar Yardımcısı Mikdat Alpay ve Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Fevzi Türkeri operasyona dahil edildi. Bunların bütün ayrıntıları 2004'te yayımladığım 'Kürt Kapanı-Şam'dan İmralı'ya Öcalan' kitabında anlatıldı. O kitap için konuştuğumda Ecevit, Amerikalıların Öcalan'ı neden Türkiye'ye vermek istediklerini anlayamadığını söylemişti; sonra başka yerlerde de tekrarladı bunu, ama cevap yoktu.

Öcalan, Şam'da kaldığı sürece asıl olarak Ankara'nın başını ağrıtan bir Ortadoğu sorunu; o çerçevede kaldıkça mesele yoktu. Türkiye'nin sabrının taşması sonucu İran-Mısır işbirliği (komplosu diyebilir isteyen) ile Suriye'den çıkarılıp Avrupa'ya gitmesiyle birlikte Avrupa için bir güvenlik sorunu haline gelmeye başladı.

Rusya topa girmekten vazgeçti. ABD, Türkiye'ye karşı PKK kartını elde tutmak isteyen Yunanistan'ın kolunu büktü, Dışişleri Bakanı Theodoros Pangalos daha fazla direnemedi, Öcalan önce Güney Afrika, sonra Hollanda'ya götürüleceği vaadiyle saklandığı Yunanistan'ın Nairobi büyükelçiliğinden adeta zorla çıkarıldı ve Kenya polisince eşlik edildiği havaalanında bekleyen uçağın kapısında özel olarak Kuzey Avrupalı tipte seçilmiş MİT görevlisine teslim edildi. Sonrasını zaten biliyorsunuz; Mısır hava sahasından geçip on dört yıl önce bu sabah Türkiye'ye getirildi.

Öcalan'ın bağımsız bir Kürt devleti kurma hedefiyle PKK'yı kurup bugüne dek 40 bine yakın kişinin öldürülmesine yol açan savaşı başlatmasının ardından 35 yıl ve yakalanmasının üzerinden 14 yıl geçtikten sonra ilk kez toplumda Kürt meselesine siyasi yoldan çözüm bulunabileceği fikri ortaya çıktı.

Bu adımı Başbakan Tayyip Erdoğan attı. Ama o adımın atılabilmesi için Türkiye'nin tarihinin en büyük ekonomik krizine girmesi, eski siyasetin Meclis'ten silinip yeni siyasetin üç seçim ve 10 yıl boyunca yönetimde hâkim kalıp asker ve yargının profilini, sancılı ama kansız yoldan değiştirmesi gerekti.

Her şeyi yerli yerine koyamazsak tabloyu göremeyiz.

Şimdi... Pazartesi günü (Başbakan tarafından "PKK'nın uzantısı olduklarını artık kendileri kabul ettiler" tespitiyle tanımlanan) BDP, İmralı'da görüşmeye gitmek için Adalet Bakanlığı'na başvuru yapacak. Muhtemelen BDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın cuma günü Adalet Bakanı Sadullah Ergin ile sohbetinden reddedilmeyecek liste belirlenmiş gibi görünüyor.

Peki, sizce Öcalan'ın sorunun çözümü doğrultusunda birinci önceliği ne olabilir? Şöyle soralım: Otuz küsur yıldır hedefine ulaşamamış, diğer taraftan otuz küsur yıldır NATO'nun en güçlü ordularından biri karşısında varlığını sürdürebilmiş, kitle tabanı bulmuş bir silahlı örgütün başı olarak 14 yıldır, 11 küsur metre kareye hapsedilmiş 64 yaşındaki bir adam öncelikle ne ister?

Öcalan, hemen serbest kalmak dahil, yaşama koşullarının iyileştirilmesine ve yeniden hareketine doğrudan yön verebilecek hale gelmesine öncelik vermektedir. Görüşmelerin asıl çerçevesi bu öncelik olarak saptanınca tabloyu daha rahat görmek mümkün olabilir; siyasi, barışçıl çözüm için umutlanmaya bu nedenle yer vardır.